

عنوان مقاله:

بررسی حق فسخ ناشی از نقض قراردادها و عدم اجرای تعهدات

محل انتشار:

ماهنامه پایا شهر، دوره 3، شماره 34 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

فاطمه سلطانی نبی پور - کارشناس حقوقی املاک و مستغلات

خلاصه مقاله:

فسخ در لغت به معنای نقض، زایل گردانیدن، تباہ کردن و شکستن آمده است. فسخ یا انحلال ارادی قرارداد از حیث جایگاه حقوقی یکی از مباحث اسباب سقوط تعهدات و قراردادها می باشد. گسترش روابط بین کشورها باعث افزایش معاملات بین المللی شده و از آنجایی که انجام معامله و به طور کلی فعالیت اقتصادی نیاز به قواعد حقوقی ویژه دارد، طبیعتاً قواعد موجود از حیث کمی و محتوایی دست خوش دگرگونی هایی شده اند. از جمله این قواعد، قاعده «وجود خیار فسخ به دلیل پیش بینی نقض قرارداد» است که در ماده ۷۲ کنوانسیون بیع بین المللی کالا مورد اشاره قرار گرفته است. همانطور که اشاره کردیم عدم اجرای قرارداد در موعد مقرر، باعث نقض قرارداد میشود، دارای ضمانت های اجرایی در جهت تامین منافع زیان دیده است. اما نقض قرارداد، آیا دارای ضمانت های اجرایی است؟ در این تحقیق ابتدا به تعریفی از فسخ و انواع آن در قراردادها پرداخته و عنوان خواهیم کرد اعمال حق فسخ به عنوان ضمانت اجرای نقض واقعی و پیش بینی قرارداد در حقوق ایران و اسناد بین المللی چگونه است.

کلمات کلیدی:

فسخ، خیار، نقض واقعی قرارداد، نقض احتمالی قرارداد، ضمانت اجرای قرارداد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1502002>

